

ги добър човѣкъ у тѣхъ, могатъ сѣкоги да се извършюватъ отъ добри хора.

Четохъ нѣйдѣ, че нѣкой си Квакеръ се гнусялъ отъ войскаритѣ. Единъ день, като видѣлъ единъ войскаринъ че паднѣ у рѣката Тамизъ, за да избави единъ злочестъ, който щеше да се удави, каза: «Азъ ще бѣдѣ сѣ Квакеръ, нѣ войскаритѣ и тѣ сж добри създания.»

Хундбергеръ ме придружи до колата, у която възлѣзохъ съсъ бригадиринътъ на жандармерията, комуто бѣхъ повѣренъ. Валеше, и врѣмето бѣше студено.

« Обвийте се добръ у мантията си, казваше ми Хундбергеръ; покрийте си по добръ главата; гледайте да не пристигнете у васъ болень: малко ви трѣбува, за да истинете! Колко ми е жялно, дѣто не мога да ви послужѣ чякъ до Туринъ!»

И ми казваше още туй съсъ толкосъ искренности и съсъ единъ гласъ толкосъ нажяленъ!

Сѣтнѣ притурѣ: «Отъ сега не ще имате Нѣмецъ отъ прѣдѣ и; може никоги да не чюйте веке да се говори тоя езикъ, когото Италиянцитъ намиратъ толкосъ твърдѣ, и, разумѣвасе, нѣ толкосъ ще ви е жялно: толкосъ злочестни имахте да истеглите мѣжду Нѣмцитъ, щото не ще гледате толкосъ да си припомняте за насъ; обаче, господине, азъ, на когото много скоро ще забравите името, не щѣ прѣстанѣ никоги да се молѣж за васъ.»

Обичямъ страстно отечеството си; нѣ не мразѣж никои народъ. Цивилизацията, богатството, силата, славата, сячко туй се измѣнява споредъ народитѣ